

ТОВА БЪХА ТЪ

Въ съзнанието на всѣкиго, съ прочитането на заглавието, се натрапва свѣтлия образъ на народнитѣ герои — **ПАРТИЗАНИТЪ**.

Сега тѣ сж пакъ при своитѣ. Всички искатъ да ги видятъ. Улицитѣ, площадитѣ на Габрово и Севлиево сж пълни съ народъ.

Искатъ да ги видятъ и крушевци. Цѣлото село е въ двора на училището при партизанитѣ.

Редятъ се и другитѣ села отъ Севлиевска околия, все тѣй масово.

Но интереса не е само въ тѣхната оперативна зона, за тѣхъ се говорѣше въ цѣлата страна. Не се ли шепнѣше отъ уста въ уста, за Крушево (българскиятъ Сталинградъ)?

Нѣколко предварителни обяснения. Презъ 1941 год., почти цѣлиятъ окръженъ комитетъ въ Габрово премина въ нелегалность, между тѣхъ бѣха и Иванъ Стояновъ Бъчваровъ — Ютко и Иванъ Велчевъ Райковъ — Владо. Следъ нѣколко месеца полулегаленъ животъ, преминаха въ нелегалность и членоветѣ на окол. комитетъ — гр. Севлиево: Вълчо Цанковъ Ненковъ родомъ отъ с. Крушево, Хараланъ Петровъ Димовъ, отъ сжщото село и Паско Петровъ Яневъ, отъ с. Горна Росица.

На 14 септемврий 1942 год., цѣлата бойна група въ с. Крушево, следъ една смѣла и първа по характерътъ си акция, като изгарятъ всичката нарядна вълна всрѣдъ селото, минава въ